

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A. P.**, bytom M.M., zastúpený **JUDr. J. V.**, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie v H., proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j.: 1787/2009-430 zo dňa 20.4.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 149/2009 -28 zo dňa 16. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 149/2009 -28 zo dňa 16. novembra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j.: 1787/2009-430 zo dňa 20.4.2009. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Krajského pozemkového úradu v Prešove č. 2009/000502-DM zo dňa 29.12.2008, ktorým rozhodnutím bola zamietnutá námietka proti projektu pozemkových úprav a výpisu z registra nového stavu projektu pozemkových úprav v katastrálnom území M.

V dôvodoch rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalovaný vo svojom konaní a rozhodnutí dodržal všetky uvedené zákonné ustanovenia. Pokiaľ ide o primeranosť pozemku žalobcu, tak, ako to vyplýva z rozhodnutia žalovaného ale i z prehľadnej tabuľky nárokovaných a novonárokovaných pozemkov, bol mu pridelený pozemok v lokalite, kde bol jeho pôvodný pozemok vo výmere ešte vyššej, ako bol predchádzajúci pozemok, a preto nebol dôvod splniť požiadavku žalobcu na pridelenie parcely na pôvodnom pozemku. Pri vyčlenení pozemku bola zachovaná primeranosť pre výmeru, ako i pre hodnotu pôvodných nových pozemkov, pokiaľ ide o výmeru pozemku v prospech žalobcu plus 1,1%, a pokiaľ ide o hodnotu pozemku rozdiel do mínus 2,3%, to znamená, že bola dodržaná zákonom stanovená hranica rozdielu +-10%. Všetky tieto skutočnosti boli žalobcovi vysvetlené nielen v rozhodnutí žalovaného, ale aj ústne pri osobnom pohovore so žalobcom, ako to

vyplýva z administratívneho spisu žalovaného, naposledy dňa 24.6.2009. Rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu bol umiestnený a zverejnený v obci verejnou vyhláškou OPÚ Humenné č. 2008/001369-VE zo dňa 18.6.2008 a to od 23.6.2008 do 23.7.2008, potom neobstojí ani námietka žalobcu, že bol technický projekt pozemkových úprav zverejnený bez textovej časti, pretože textová časť bola plánmi i grafickým znázornením úprav pozemkov.

Na záver svojho odôvodnenia rozsudku prvostupňový súd ešte uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s právnym stanoviskom žalovaného, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s hmotnými a procesnými zákonnými ustanoveniami na vec sa vzťahujúcimi. Rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v medziach žaloby, teda sú v súlade so zákonom, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že neúspešnému žalobcovi trovy konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca poukázal na ustanovenie § 9 ods. 3, ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, ďalej § 4 ods. 4 a § 11 ods. 1 a 3 zákona č. 330/1991 Zb., k čomu uviedol, že z vyššie uvedenej právnej úpravy je zrejmé, že oceneniu nepodliehali tie pozemky a trvalé porasty na pozemkoch, ktoré sú zahrnuté do projektu pozemkových úprav, ale svoju polohu, tvar a vlastníctvo nemenia, ak je to účelné pre vytvorenie súvislého mapového diela. Z administratívneho spisu však vyplýva, že obvodný pozemkový úrad žalobcovi odňal spoluvlastnícky podiel na pôvodnom pozemku, ktorého výmera predstavuje 1.914 m², a pridelený nový pozemok vo výmere 2.050 m². Z toho dôvodu ak v rámci projektu pozemkových úprav bol žalobcovi zmenený spoluvlastnícky podiel na pôvodnom pozemku a pridelený nový náhradný pozemok vo výmere 2.050 m², dochádza k zmene vlastníctva, čím sa podľa názoru žalobcu vylučuje, že pôvodný pozemok je pozemkom, ktorý podlieha režimu podľa ust. § 4 ods. 4 citovaného zákona, a preto sa mala hodnota pozemku a hodnota trvalého porastu na tomto pozemku určiť. Keďže tak správny orgán nepostupoval, došlo k nesprávnemu zisteniu ceny pôvodného pozemku pre určenie primeranosti hodnoty novoprideleného pozemku v súlade s požiadavkou uvedenou v § 11 ods. 4 citovaného zákona. Vyrovnanie žalobcu nezodpovedá hodnote jeho spoluvlastníckeho podielu na pozemku a trvalých porastov, ktoré sa na nich nachádzajú a nový pozemok vo výmere 2.050 m² svojím druhom, hospodárskym stavom, nie je primeraný pôvodnému pozemku, čím došlo k porušeniu ust. § 11 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 331/1991 Zb.

Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že Obvodný pozemkový úrad v Humennom nepostupoval v súlade s § 6 ods. 2 citovaného zákona tým, že určenie druhu pozemkov vykonal iba podľa platného stavu v uvedenom katastri nehnuteľností na Správe katastra Humenné bez náležitého upresnenia komisionálnym zistením v rámci

upresňovania druhov pozemkov v obvode pozemkových úprav. Porušenie tejto povinnosti malo za následok nesprávne určenie skutočnej ceny pozemkov, ďalej nevykonanie ohodnotenia trvalých porastov na pozemkoch, ako aj ďalší nezákonný postup pri pridelovaní náhrady nových pozemkov.

Rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu mal byť podľa žalobcu v obci M. zverejnený verejnou vyhláškou v čase od 23.6.2008 do 22.7.2008. Pri postupe pri zverejnení projektu pozemkových úprav došlo k porušeniu ust. § 12 ods. 2 písm. c/, bod 3 zákona č. 331/1991 Zb. z dôvodu, že rozdeľovací plán vo forme vytyčovacieho a umiestňovacieho plánu bol síce zverejnený na obci verejnou vyhláškou v zákonnej lehote, ale bez textovej časti. Textová časť projektu bola zverejnená v sále kultúrneho domu v obci M. iba jeden deň, pričom sa zistilo, že obci bude pridelených 39 ha pôdy napriek tomu, že obec vlastní iba 3,5 ha pôdy a zastavaných plôch, ktoré nie sú predmetom pozemkových úprav. Zverejnenie textovej časti projektu na žiadosť jednotlivých vlastníkov bolo obcou odmietnuté z dôvodu straty diskety. Nezákonný postup pri zverejnení projektu pozemkových úprav bol žalovanému známy už od sťažnosti vlastníkov pozemkov ako účastníkov konania, ktorá bola prerokovaná za účasti MŽP SR dňa 18.7.2008.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku túto skutočnosť zjavne neodôvodnil, čím porušil ust. § 157 ods. 2 OSP.

Keďže napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nebolo podľa názoru žalobcu v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, žalobca žiadal, aby odvolací súd v súlade s ust. 250ja ods. 3 OSP rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu obidvoch stupňov a vec vráti žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu vyjadril dňa 21.2.2011.

Z vyjadrenia vyplýva, že podľa názoru žalovaného žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neuviedol vo svojom návrhu zo dňa 2.7.2009 a žalovaný je toho názoru, že krajský súd sa detailne zaoberal preskúmaním skutkového stavu a správne vyhodnotil doklady predložené v administratívnom spise ako i právnu stránku sporu, na základe čoho dospel k správne záveru, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom rozsudok Krajského súdu v Bratislave v plnom rozsahu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou súdu v správnom súdnictve je teda preskúmať zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánu verejnej správy, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutie a postup orgánu verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Z pripojeného administratívneho spisu ako aj zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 26.6.2009 domáhal preskúmania rozhodnutia, ktoré vydalo Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. k. 1787/2009-430 zo dňa 20.4.2009. Týmto rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie voči rozhodnutiu Krajského pozemkového úradu v Prešove č. 2009/000502-DM zo dňa 29.12.2008, ktorou bola zamietnutá námietka žalobcu proti projektu pozemkových úprav a výpisu z registra nového stavu projektu pozemkových úprav v katastrálnom území M. Zásady pre umiestnenie nových pozemkov odsúhlasili účastníci, ktorí vlastnia viac ako 2/3 celkovej plochy pozemkov v obvode pozemkových úprav. Na základe tejto skutočnosti Obvodný pozemkový úrad v Humennom potvrdil schválenie zásad pre umiestnenie nových pozemkov oznámením o platnosti zásad pre umiestnenie nových pozemkov M. č. 2007/000593 zo dňa 29.3.2007. Obvodný pozemkový úrad Humenné zverejnil projekt pozemkových úprav verejnou vyhláškou č. 2008/001369-VE zo dňa 18.6.2008 v čase od 23.6.2008 do 23.7.2008. Žalobca bol vlastníkom alebo spoluvlastníkom 68 pôvodných pozemkov pred pozemkovými úpravami. Po pozemkových úpravách nadobudol vlastnícky vzťah k 14 novým pozemkom. Nevyhovenie žalobcovej námietke, aby mu bol pridelený náhradný pozemok určený v mieste jeho pôvodného pozemku na pôvodnej parcele č. X., žalovaný zdôvodnil tým, že mu nemohol vyhovieť, nakoľko ako vyplýva z prehľadovej tabuľky nárokových a novonavrhovaných pozemkov, pozemky mu boli pridelené v inej lokalite, kde sa nachádzal jeho iný pôvodný pozemok a bol mu vyčlenený nový pozemok o výmere 2.050 m².

Žalovaný správny orgán ďalej v rozhodnutí uviedol, že primeranosť nových a pôvodných pozemkov sa posudzuje v celkovom súčte výmer a hodnôt všetkých pôvodných a nových pozemkov, nie je ich možné posudzovať jednotlivo, nakoľko

dochádza k sceľovaniu výmer z pôvodných pozemkov do nového pozemku pri dodržaní zákonných podmienok a zásad pre umiestnenie nových pozemkov dohodnutých a vlastníckmi schválených zásad.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného orgánu, ktorý žalovaný potvrdil vyššie označené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobcu zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa § 1 zákona č. 330/1991 Zb. obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného, vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. hodnota pozemkov v obvode projektu pozemkových úprav sa určí podľa druhu pozemku vedeného v katastri nehnuteľností spresneného na základe komisionálneho zistenia v rámci spresňovania druhov pozemkov v obvode pozemkových úprav a podľa bonitovaných pôdno-ekologických jednotiek. Podľa odseku 4, ak ide o pozemky uvedené v § 4 ods. 4, hodnota pozemku a hodnota trvalého porastu na ňom sa neurčuje.

Podľa ust. § 4 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. do obvodu projektu pozemkových úprav možno zahrnúť aj pozemky, ktoré svoju polohu, tvar a vlastníctvo nemenia, ak je to účelné pre vytvorenie súvislého mapového diela; postupy uvedené v prvej časti zákona sa na tieto pozemky nepoužijú.

Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 330/1991 Zb. ak sa pri vyrovnaní nových pozemkov zachová druh pôvodného pozemku (§ 6 ods. 2), hodnota trvalých pozemkov sa nemusí určiť.

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. za pozemky podliehajúce pozemkovým úpravám patrí vlastníckovi pozemkov vyrovnanie zodpovedajúce hodnote ich pozemkov a trvalých porastov, ktoré sa na nich nachádzajú; vyrovnanie patrí aj vlastníckovi spoluvlastníckych podielov, pričom obvodný pozemkový úrad musí zohľadniť úbytky pre spoločné zavedenia a opatrenia podľa § 12 ods. 7.

Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. vyrovnanie sa poskytuje vlastníkom pozemkov a vlastníkom spoluvlastníckych podielov na iných pozemkoch. Obvodný pozemkový úrad pri výbere nových pozemkov prihliada na prevádzkovo-ekonomické pomery všetkých účastníkov a na okolnosti, ktoré ovplyvňujú využívanie, zhodnocovanie a výnos pozemkov.

Podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia nové pozemky majú byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a poľnohospodárskym stavom primerané k pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami.

Podľa ust. § 11 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. nové pozemky vlastníka sú primerané, ak rozdiel hodnoty pôvodných pozemkov a nových pozemkov vlastníka nepresahuje 10% hodnoty pôvodných pozemkov, vrátane pozemkov alebo ich častí potrebných na spoločné zavedenia a opatrenia.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný) prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V žalobe žalobca namietal nasledovné nesprávne rozhodnutia a nezákonnosti správnych orgánov:

- správne orgány neurčili hodnotu trvalého porastu na pôvodnom pozemku žalobcu,
- správne orgány nevychádzali zo spoľahlivo zisteného stavu veci a neuviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie,
- správne orgány sa nevyporiadali so všetkými odvolacími námietkami žalobcu podanými žalobcom dňa 20.1.2009 proti rozhodnutiu krajskému pozemkovému úradu evidované pod č. j.: 2008/00502-DM,
- rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže žalovaný správny orgán neuviedol a nekonkretizoval, aké dôkazné prostriedky vykonal a ako ich vyhodnotil a ako použil správnu úvahu pri použití základu právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval,
- žalovaný správny orgán dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď uviedol, že primeranosť nových a pôvodných pozemkov sa posudzuje v celkovom počte výmer a hodnôt nových a pôvodných pozemkov,
- správny orgán nerešpektoval podmienky § 11 ods. 1 a 3 zákona č. 330/1991 Zb. a neporovnal druh, bonitu a polohy nových a pôvodných pozemkov.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym stanoviskom žalovaného, že rozhodnutie bolo vydané v súlade hmotnými a procesnými zákonnými ustanoveniami na vec sa vzťahujúcimi.

Ďalej prvostupňový súd uviedol, že primeranosť pozemku žalobcu vyplýva z rozhodnutia žalovaného ako aj z tabuľky nárokovaných a novonárokovaných pozemkov, z ktorej vyplýva, že pridelený pozemok v lokalite, kde bol jeho pôvodný pozemok, je vo výmere ešte vyššej, ako bol pôvodný pozemok, a preto nebolo potrebné oceňovať porasty tak, ako to požadoval žalobca. Pri vyčlenení pozemku bola zachovaná primeranosť pre výmeru ako i pro hodnotu pôvodných a nových pozemkov, pokiaľ ide o výmeru pozemku v prospech žalobcu plus 1,1% a pokiaľ ide o hodnotu pozemku, rozdiel bol mínus 2,3%, tzn. že bola dodržaná zákonom stanovená hranica rozdielu +-10%. Napokon prvostupňový súd iba skonštatoval, že rozdeľovací plán vo forme umiestňovacieho vytyčovacieho plánu bol uverejnený a zverejnený v obci verejnou vyhláškou OPÚ Humenné č. 2008/001369-VE odo dňa 23.6.2008 do 23.7.2008, potom neobstojí námietka žalobcu, že bol tento projekt pozemkových úprav zverejnený bez textovej časti, pretože textová časť bola práve grafické znázornenie úprav pozemkov.

Prvostupňový súd neuviedol žiadne ďalšie dôvody svojho rozhodnutia.

Pod požiadavkou uvedenia právneho posúdenia veci stanovenej v § 157 ods. 2 OSP je potrebné rozumieť proces podradenia súdom zisteného skutkového stavu pod hypotézu príslušnej právnej normy. V rozhodnutí musí uviesť, ako daný skutkový stav právne posúdil, ktorú právnu normu na daný stav aplikoval a ako ju v intenciách konkrétneho prípadu interpretoval.

Súd je garantom dodržiavania zákonnosti správnym orgánom. Rešpektovanie princípov zákonnosti musí vyjadriť v rozhodnutí, ktoré je výsledkom preskúmania rozhodnutia správneho orgánu tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné v konaní pred odvolacím súdom. Základným predpokladom takejto preskúmateľnosti je dostatok dôvodov, ich jasná formulácia a priradenie týchto dôvodov ku konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu nevyplýva, že by skúmal, o aký druh pozemku žalobcu išlo pri pôvodnom pozemku a či novopridelený pozemok spĺňal podmienky toho istého druhu. Táto okolnosť ani nemôže vyplývať z administratívneho spisu, nakoľko sa v ňom nenachádza doklad, na základe ktorého by sa dala táto otázka posúdiť. Konštatovanie, že sa jedná o zachovaný druh pôvodného pozemku takto nemá oporu v zistenom skutkovom stave.

Nie je zrejmé, o aké skutočnosti opiera prvostupňový súd svoj záver, že rozdeľovací plán bol v obci uverejnený spolu s textovou časťou (čo bola jedna z odvolacích námietok žalobcu), nakoľko v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, aké skutočnosti bral do úvahy pri posúdení tejto námietky žalobcu.

Z rozhodnutia krajského súdu nevyplýva, ako posúdil námietku žalobcu, ktorý nesúhlasil so záverom správneho orgánu, že primeranosť nových a pôvodných pozemkov sa posudzuje iba v celkovom súčte výmer a hodnôt nových pozemkov, keďže zo znenia ustanovení § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 330/1991 Zb. celkom zjavne

vyplýva, že sa posudzuje primeranosť pozemkov jednotlivých vlastníkov novovytvorených pozemkov k pôvodným pozemkom.

Na základe vyššie uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že v prejednávacom prípade sa krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevyporiadal s námietkami, ktoré uplatňuje žalobca vo svojej žalobe, dokonca na ne v odôvodnení napadnutého rozsudku nereagoval, stotožniac sa iba s odôvodnením preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu. Takýmto postupom súdu bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ust. § 157 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1, veta prvá OSP, totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite a skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu, vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Aj keď s ohľadom na túto judikatúru nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky podstatné argumenty prednesené stranami, ktoré uviedli v konaní. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na právne závery správnych orgánov.

Nakoľko v prejednávacom prípade nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri utváraní záveru o skutkovom stave, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu žalobcu v žalobe a prečo považuje námietky žalobcu za neopodstatnené, je nutné považovať takýto rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nedávajúci dostatočné záruky pre to, že nebol vydaný spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

Ako bolo vyššie uvedené, administratívny spis žalovaného neobsahoval prílohy, ktoré by preukazovali skutočnosti, ktoré považoval žalovaný správny orgán a následne aj súd prvého stupňa za jednoznačne preukázané.

Za takej situácie súd v správnom súdnictve nemôže posúdiť, či rozhodnutie správneho orgánu vychádza zo správneho alebo nesprávneho posúdenia veci, či zistenie skutkového stavu žalovaným zodpovedá obsahu spisu a či je dostatočné pre posúdenie veci. Preto pri predložení nekompletného administratívneho spisu je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nepreskúmateľné. Pokiaľ krajský súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby boli v súlade so zákonom, pričom správnosť rozhodnutia odvodzuje zo skutočnosti, ktorú nemohol pre nedostatok dokumentov, ktoré boli podkladom rozhodnutia, verifikovať (obsahom predmetných dokumentov), na ktoré sa krajský súd odvoláva, avšak tieto netvorí obsah jeho spisu, bolo potrebné tento nedostatok krajského súdu vytknúť, pretože odkaz na dokumenty, ktoré boli podkladom rozhodnutia správnych orgánov, ktoré v spise chýbajú, spôsobuje nepreskúmateľnosť jeho rozsudku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 OSP.

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova v medziach podanej žaloby s prihliadnutím aj na dôvody odvolania, dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami žalobcu, posúdi, či obsah administratívneho spisu je dostatočný na preskúmanie napadnutého správneho rozhodnutia a znovu vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2011

**JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

